

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18C/96/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715212729
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5715212729.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v právnej veci navrhovateľa: C.. I. M., nar. XX.X.XXXX, bytom O. X, XXX XX U., proti odporkyni: U.. R. M., P., nar. X.X.XXXX, bytom P. X, XXX XX Martin, právne zastúpená JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou so sídlom Vajanského nám. 2, 036 01 Martin, v konaní o zrušenie manželského výživného, takto

rozhodol:

Zrušuje sa manželské výživné navrhovateľa voči odporkyni určené naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin, č.k. 9C/109/2013-60 zo dňa 18.9.2013, ku dňu 1.8.2015.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom proti odporkyni žiadal, aby súd zrušil manželské výživné určené rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 18.9.2013, č.k. 9C/109/2013-60 z dôvodu, že odporkyňa, manželka navrhovateľa, mala nastúpiť do zamestnania dňa 1.8.2015, čím došlo k podstatnej zmene finančných pomerov na jej strane. Zároveň je spoločníčkou a konateľkou spoločnosti s ručením obmedzeným MUDr. Ivica Zacharovská, IČO: 36 713 406.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že so zrušením výživného ku dňu podania návrhu na súd súhlasí. Od 1.8.2015 po rodičovskej dovolenke nastúpila opäť do zamestnania u svojho zamestnávateľa - Univerzitná nemocnica Martin, kde pracovný pomer trvá. O nástupe do zamestnania sama informovala navrhovateľa. Potvrdila, že v čase rozhodovania v konaní 9C/109/2013 a aj naďalej je spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti MUDr. Ivica Zacharovská, s.r.o. Priložila potvrdenie zamestnávateľa o výške príjmu za obdobie 9/2015 a 10/2015. Súčasne žiadala o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní aj neúčasti jej právnej zástupkyne (ďalej len „PZ“) dňa 12.11.2015 a o odročenie z dôvodu kolízie termínu pojednávania s termínom iného pojednávania PZ na OS Prievidza v konaní sp. zn. 4C/39/2012 o 8,30 hod.

Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 12.11.2015 v neprítomnosti odporkyne a jej PZ. Súd dôvod, pre ktorý odporkyňa žiadala odročiť pojednávanie, nevyhodnotil ako vážny dôvodom na odročenie v zmysle ust. § 101 ods. 2 OSP a vykonal pojednávanie v neprítomnosti odporkyne a jej PZ. V čase rozhodovania súdu tento dôvod odročenia odporkyňa preukázala listinou - príslušnou časťou zápisnice o pojednávaní na OS Prievidza (č.l. 20-21). Súd má za to, že kolízia pojednávania PZ odporkyne v danom konkrétnom prípade bez ďalšieho nie je dôvodom na odročenie pojednávania; pre rozhodnutie súdu o tom, či ide o vážny dôvod na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 OSP, bolo časové hľadisko, kedy sa PZ o nariadení tohto pojednávania dozvedela. Podľa zápisnice o pojednávaní na OS Prievidza nesporne o tomto termíne pojednávania vedela 1.10.2015, PZ odporkyne prijala plnomocenstvo dňa 6.11.2015 (č.l. 12), tj. v čase, keď PZ odporkyne mala vedomosť o tom, že na deň 12.11.2015 je nariadené pojednávanie

na OS Prievidza, na ktorom ako PZ zastupuje jej iného klienta a súčasne mala odporkyňa vedomosť o tom, že v konajúcej veci je nariadený termín pojednávania na deň 12.11.2015, keď predvolanie na pojednávanie prevzala 29.10.2015 (doručenka na č.l. 10/rub). Tzn., že PZ odporkyne v čase prevzatia plnomocenstvo od odporkyne vedela o kolízii pojednávanií. V tejto súvislosti súd poukazuje na právnu úpravu zákona č. 584/2003 Z.z. o advokácii, § 21 písm. c/, podľa ktorého advokát je povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak vzhľadom na pracovnú zaťaženosť alebo dlhodobú neprítomnosť nemôže riadne chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta, ako aj na právnu úpravu v zmysle ust. § 100 ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého, len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Odporkyňa od prevzatia predvolania na pojednávanie mala dostatok času, aby si zvolila právneho zástupcu, ktorý by ju mohol na nariadenom termíne pojednávania zastupovať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, zvlášť keď išlo o prvý úkon pri zastupovaní.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, listinnými dôkazmi doloženými do spisu, listinami z pripojeného spisu OS Martin sp.zn. 9C/109/2013 a zistil:

Okresný súd Martin Rozsudkom č.k. 9C/109/2013-60 zo dňa 18.9.2013 zaviazal navrhovateľa povinnosťou prispievať na výživu odporkyne mesačným výživným vo výške 200,- Eur počnúc dňom 29.4.2013 pri aplikácii ust. § 18, § 19 ods. 1, § 71 ods. 1, § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine.

Z listiny doloženej v konajúcej veci - potvrdenie o výšku príjmu zamestnanca (č.l. 13) bolo zistené, že odporkyňa od svojho zamestnávateľa Univerzitná nemocnica Martin, Kollárova 2, 036 59 dosiahla v mesiaci 9/2015 a 10/2015 čistú priemernú mesačnú mzdu 561,73 Eur v každom mesiaci.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o rodine), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť nespĺní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možná len na návrh.

V konaní bolo preukázané, že OS Martin rozsudkom č.k. 9C/109/2013-60 zo dňa 18.9.2013 rozhodol o povinnosti navrhovateľa prispievať na výživu odporkyne - manželky 200,- Eur mesačne počnúc dňom 29.4.2013 v zmysle ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko v čase rozhodovania súdu o výživnom žili účastníci konania oddelene, odporkyňa mala v opatere mal. dcéru účastníkov konania a navrhovateľ jej finančne neprispieval. Bola odkázaná iba na príjmy z titulu čerpania rodičovskej dovolenky formou rodičovského príspevku a rodinných prídavkov na mal. dcéru, ktoré nepostačovali na krytie jej základných životných potrieb.

V čase rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa na zrušenie výživného mal súd preukázané zhodnými vyjadreniami účastníkov konania ako aj listinným dôkazom - potvrdením zamestnávateľa odporkyne, že odporkyňa pracuje a má čistú priemernú mesačnú mzdu za obdobie 9.-10./2015 vo výške 561,73 Eur. Na strane odporkyne došlo k podstatnej zmene pomerov oproti stavu, keď súd rozhodoval vo veci 9C/109/2013, a to tým, že sa zamestnala a má príjem zo zamestnania - čistú mesačnú mzdu vo výške 561,73 Eur. Tiež odporkyňa súhlasila s návrhom odporcu na zrušenie výživného určeného Rozsudkom OS Martin vo veci sp.zn. 9C/109/2013.

Súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyne v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine k dátumu, ku ktorému bola preukázaná zmena pomerov na strane odporkyne, tj. ku dňu 1.8.2015, keď odporkyňa nastúpila do zamestnania a má vlastný príjem z pracovnej činnosti.

Aj keď navrhovateľ bol v konaní úspešný a v zmysle zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 142 ods. 1 OSP navrhovateľovi patrí náhrada trov konania, súd náhradu trov konania priznáva iba na návrh v zmysle ust. § 151 ods. 1 OSP a navrhovateľ návrh na náhradu trov konania neurobil. Na strane odporkyne nevznikol nárok na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.